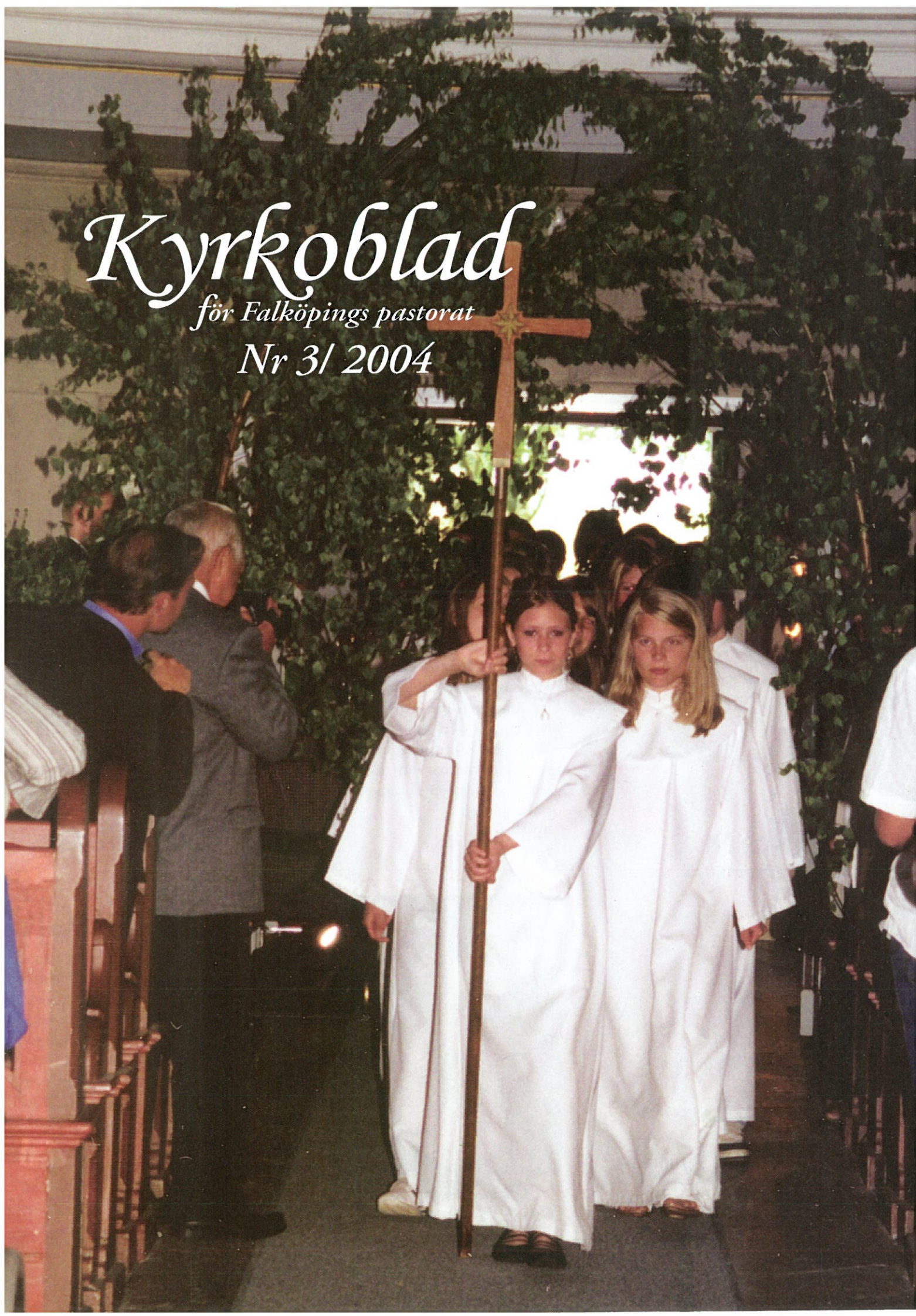

Kyrkblad

för Falköpings pastorat

Nr 3/ 2004

Innehåll

Er kärlek skall vara uppriktig	2
Församlingskåren	4
Det finns löften i förkunnelsen	5
Tema konfirmation	6
S:t Olofs kyrkokör 100 år	10
Kort och Gott	12
Litet av varje	13
Minnesbilden	14
Renovering av Åsaka kyrka	14
Eftertankar	15
Korsord	16

Nästa Kyrkoblاد utkommer till advent 2004

Kyrkoblادet delas kostnadsfritt ut till alla hushåll i Falköpings pastorat

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och

Maria Ellhar, tel 0515 - 77 63 19,

maria.ellhar@svenskakyrkan.se

www.svenskakyrkan.se/falkoping

Foto: Maria Ellhar där ej

annat anges.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri

AB, Falköping.

Omslagsbild: Konfirmation i Torbjörntorp 2004

"Er kärlek skall vara upp

(Rom. 12:19)

Du skall älska din nästa såsom dig själv. Orden citeras i olika sammanhang och Paulus säger samma sak, när han talar om den uppriktiga kärleken. Det behöver verkligen sägas i vår tid, när begreppet kärlek har urholkats och omtolkats på ett sätt, så att det verkliga innehållet är svårt att se. En av vårt lands mer kända förkunnare sade en gång något som ofta citeras: "Där kärlek finns sker något heligt!" Detta låter riktigt och bra men är också ett farligt sätt att tala om kärleken om man inte definierar vad man menar med kärlek. Vilken kärlek handlar det om? Kärleken behöver göras konkret och påtaglig. Vi har så lätt att tro att det handlar om allmän välvilja och snällhet. Men kärleken är något mer. Kärleken ska "avsky det onda" och "hålla fast vid det goda" står det i fortsättningen av texten som bildar rubrik.

Men framför allt. Kärleken är inte en princip eller teori eller lära. Kärleken är ett sätt att handla i olika situationer. Paulus ger en rad exempel på detta. Läs mer i Rom. 12. Kärlekens tydligaste bild har vi i Jesus Kristus. Den som lever nära Honom i kyrkans gemenskap blir också präglad av Hans Ord och föredöme. Ytterst bygger all kärlek på offer, inte på självförverkligande. Är jag kristen så lever jag för Kristus. Jag lever ju bara genom Honom. Han som har dött för mig, döpt mig och ger mig all hjälp att få vara ett Guds barn i tiden och i evigheten.

AMEN

LM

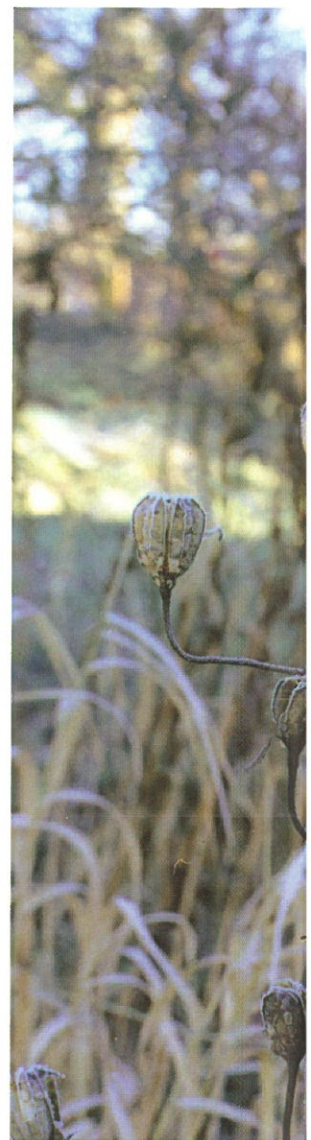
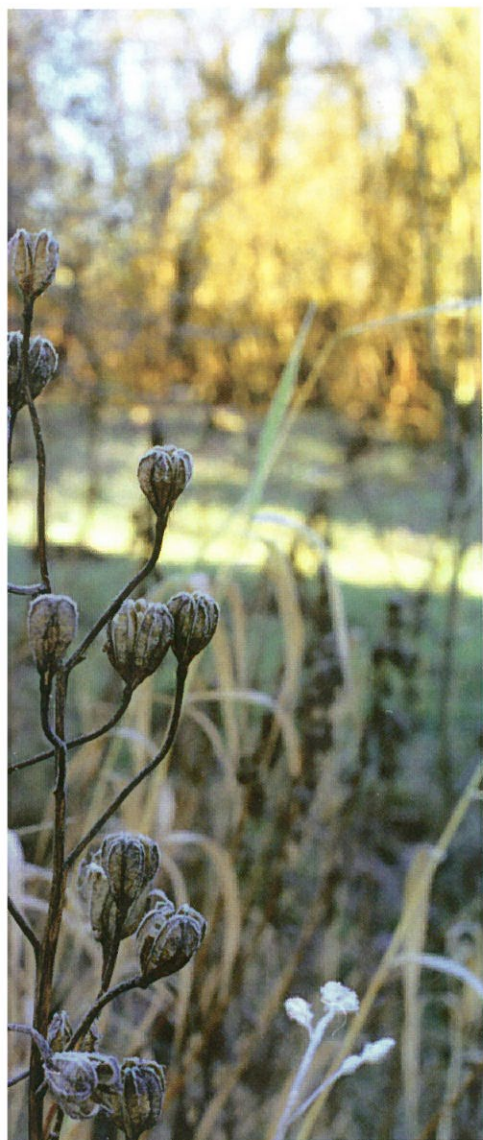

Foto: Britta Ellhar

Tack och adjö

Efter nästan fyra år som informatör i Falköpings pastorat kommer jag den 1 oktober att sluta min tjänst för att börja ett nytt jobb som informationssekreterare i Linköpings kyrkliga samfällighet. Det har varit fyra givande och lärorika år och det är med blandade känslor jag öppnar dörren till ett nytt liv. Framför allt kommer jag att sakna alla de människor jag arbetat tillsammans med, både arbetskamrater och församlingsbor. När jag blickar tillbaka tänker jag i första hand på all den glädje som arbetet skänkt

mig, men kanske är det dags att gå vidare. Just detta, att gå vidare, är det ämne jag funderar över på sidan 15, i mina allra sista eftertankar här i Kyrkobladet.

Arbetet i Linköping kommer att innebära delvis nya arbetsuppgifter och nya utmaningar. Däremot kommer jag, åtminstone till att börja med, att bo kvar i Åsaka och veckopendla, så jag kommer att bli kvar som församlingsbo ett tag framöver.

Jag vill på detta sätt också tacka alla läsare av Kyrkobladet, för av antalet insända korsord att döma är ni ganska många. Vem den nya redaktören blir vet jag ännu inte.

Maria Ellnar

Nytt ansikte

Marie Johansson

är ny församlingspedagog i Falköpings församling med arbetsplats i Fredriksbergs kyrkan. Marie kommer att arbeta särskilt med konfirmander och tonåringar.

Nu är ju inte Marie helt ny i pastoratet eftersom hon faktiskt arbetade hos oss 1993-99. De senaste åren har hon varit anställd som diakon (hon är också diakonivigd) i Stenstorp. Marie bor i Gökhem tillsammans med sin man och dottern Emma, 2 år.

Tack Annchristin och välkommen Risto!

Annchristine, vi tackar dig för de år som vi fick glädjen att ha dig som kyrkvärd i Fredriksbergs kyrka.

Samtidigt vill vi hälsa dig, Risto, välkommen som kyrkvärd och vi hoppas att du kommer att trivas hos oss.

Karin Irvelfors och kyrkvärdarna i Fredriksbergs kyrka

Annchristine Ahlberg avtackas och Risto Gidmyr hälsas välkommen i Fredriksbergs kyrka.

Församlingskåren – vad är det?

Du har kanske sett i tidningen en del referat från träffar med församlingskåren och kanske undrat vad det är. Troligen något med kyrkan och sen inte funderat så mycket mer om det. Med nedanstående information vill Församlingskåren i Falköpings pastorat lyfta fram frågor som kanske intresserar en större allmänhet.

Lekmannarörelse

Församlingskåren i Falköping är en av flera hundra lokalavdelningar inom lekmanförbundet. Ordet *lekman* kommer från grekiskans laikós som betyder "den som tillhör folket".

I Svenska kyrkans tradition har lekmän – eller lekfolk som man säger – alltid haft en framträdande plats.

Även om prästen alltid leder gudstjänsten är alla delaktiga. En kristen människas uppdrag i vardagen är inte begränsat till en särskild sektor. Kristen tro levs överallt i samhället.

Den kristna närvaron i ideologisk debatt, i arbetslivet, på fritiden och i social omvårdnad kan inte fullgöras av några funktionärer, här är vi delaktiga och har ett ansvar att förvalta för kommande generationer.

Kristen tro

Kristen tro och kristet liv är mer än bara gudstjänsterna i kyrkan. Församlingskåren vill

hjälpa medlemmarna att se och utveckla vardagens kristenliv. Man anordnar, som du sett i vår lokala tidning, möten och sammankomster med föredrag om något intressant ämne. Man stöder kyrkans övriga verksamheter, exempelvis diakoni.

Församlingskåren vill också vara ett forum för samtal om kyrkan och stimulera till aktivt deltagande i församlinglivet.

Församlingskåren i Falköping vill

- samla kvinnor som män till ett engagemang och ansvarstagande inom kyrkan
- skapa opinion för de kristna värdena i samhället
- vara ett forum för samtal om kyrkan och dess uppgifter och möjligheter
- på lokalplanet vara med och påverka kyrkans framtid
- fortsätta sina regelbundna sammankomster i Fredriksbergskyrkans samlingssal varannan måndagkväll

Känner Du att de ovan nämnda målen är något som du vill och kan stödja och dessutom vara med och påverka, är du välkommen att delta i våra träffar i Fredriksbergskyrkans samlingssal.

Höstterminen inleds måndagen den 13 september 2004.

*Karin Irvefors
Församlingskårens ordförande*

Program för hösten 2004

Vi vandrar i Kristi ljus.

Tid kl 18.00 om ej annat anges.

Måndagen den 13/9 i St Olofs Kyrka

Mässa. Samkväm i St Olofs gård.

Måndagen den 27/9 i Fredriksbergs Kyrka
Prosten Ragnar Strand. "Katekesförklaring".

Måndagen den 11/10 i Fredriksbergs Kyrka
Laila Hultberg. "En höstrapsodi i ord och ton"

Söndagen den 24/10 i Fredriksbergs Kyrka

kl 14.00 75-års jubileum. Mässa.

Måndagen den 8/11 i Fredriksbergs Kyrka
Komminister Sven Bild. "Borde inte kyrkan vara fattig?"

Måndagen den 22/11 i Fredriksbergs Kyrka
Henry Svensson och Rolf Johansson. "Gunnar Vennerberg presenteras i liv och musik".

Måndagen den 13/12 i Fredriksbergs Kyrka
Luciasamkväm.

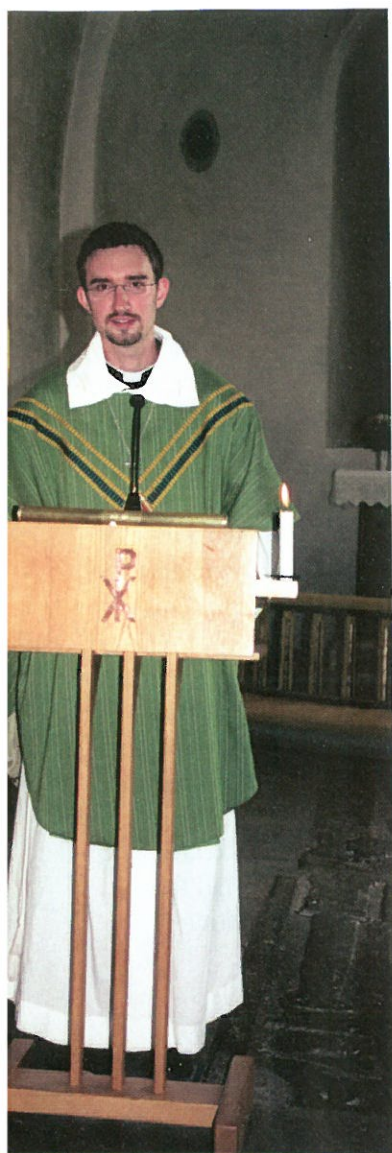
Intervju

Pontus

"De

finns löften i förkunnelsen"

*Pontus Johansson,
med rötter i
Falbygden, är ny
kommuner i
Mösseberg*

Pontus Johansson heter han, det senaste tillskottet bland prästerna i Falköpings pastorat. I juli tillträdde han sin tjänst som komminister i Falköpings församling, med sina huvudsakliga arbetsuppgifter förlagda till Mössebergskyrkan. Han efterträder Martin Sandström som ju gick i pension för en tid sedan.

Men om Pontus är ny på sin tjänst, så är han desto mer hemma på Falbygden. Han är nämligen född och uppvuxen i Kinnarp, där hans föräldrar fortfarande bor kvar. Brodern, däremot, bor idag i Tyskland, där han arbetar som civilingenjör på Mercedes.

Barngrupper och körer

–Jag gick faktiskt också teknisk linje på gymnasiet, skrattar Pontus, men jag hade egentligen inte där att göra, jag kände mig mycket oteknisk.

Det var under gymnasietiden som tankarna på att bli präst dök upp, kanske fanns de där redan under konfirmationstiden (Uno Mårtensson var konfirmationspräst).

–Redan då började funderingarna i alla fall, säger Pontus. Men det hade väl litet grand med frimodighet att göra också. Det tog ganska lång tid innan jag sade till någon vad jag egentligen ville.

Liksom många andra deltog han tidigt i de olika barn- och ungdomsverksamheter som anordnades, först i form av Svenska kyrkans barntimmar och sedan i Missionskyrkans ungdomsgrupper. Han har varit UV-scout och dessutom sjungit i körer.

–Jag är på så sätt en broiler, säger Pontus och förtydligar: –En sån som varit med i allt!

Längtade söderut

Efter gymnasiet blev det kyrkans grundkurs på folkhögskolan i Älvsbyn i Norrbotten och trots att det kan låta som väldigt långt från Kinnarp, så hade han en viss anknytning till trakten eftersom hans mamma kommer därifrån. Efter grundkursen visste han säkert att det var präst han ville bli och han började sin utbildning på Johannelund. 2001 prästvigdes han i Luleå stift och därefter bar det av till Ar-

vidsjaur. En anledning till att det blev just Luleå stift var just att han hade sina rötter där, en annan att hustrun Elisabet, som han träffade under studietiden, kommer från trakten kring Piteå.

Trots det var det Elisabet som kanske var den som var mest angelägen att flytta söderut.

–Jag trivdes väldigt bra med människorna i Arvidsjaur, men vintrarna kommer jag inte att sakna. De är vackra, men för långa. Och dessutom ska man gärna vara friluftsmänniska, jaga, fiska och köra scooter och det är nog inte riktigt min grej!

Kyrkan som hem för gemenskap

Som sin viktigaste uppgift som präst ser Pontus förkunnelsen, predikan.

–Det är det jag brinner för. Men predikan måste stå i ett sammanhang också, det lilla sammanhanget, det enskilda samtalet, hemgruppen eller mindre samtalsgrupper. Det är viktigt att hitta mötesplatserna. Det finns ju löften i förkunnelsen, tron kommer av förkunnelsen och förkunnelsen bygger på Kristi ord och det är ju rätt starkt, egentligen. Om förkunnelsen tystnar, vad blir det då?

–Jag tror att verklig förnyelse kommer ur fördjupning, funderar Pontus. Kyrkan som traditionsbärare kommer alltid att ha en viktig roll, men jag tror att kyrkan som ett hem där man har sitt engagemang och där det finns en gemenskap, den rollen tror jag kommer att öka. Det finns bedjare överallt.

Det gäller förstås att nå ut till människor eftersom allt färre kommer till kyrkan.

–Man måste hitta andra vägar för evangelisationen än högmässan. Där är t ex arbetet med Alphagrupper i Mössebergskyrkan jätteviktigt. Där kan man se att människor hittat någonting som betyder något i deras liv. Då kanske man tänker att det där vill jag också ta del av, höra mer om.

Pontus har knappt kommit in i sitt nya arbete ännu och dessutom har han som pappa till Aron, snart 4 år, och Jakob, 15 månader, inte så mycket fritid. Annars tycker han om att vara i skogen, inte för att jaga eller fiska, utan bara vara.

ME

Konfirmationstid – brytningstid

Vem är jag? Duger jag? Vad är det att vara människa och vem var Jesus? Vad ska jag göra i livet, nu och i framtiden?

För den som är på väg att bli vuxen kan dessa frågor och liknande kännas viktiga att fundera över. Här ryms också frågor kring tron, Gud, döden och meningen med livet. Konfirmationstiden är en möjlighet att diskutera kring de livsfrågor som konfirmanderna bär på och sätta dem i relation till den kristna tron.

Ordet konfirmation kommer från latinets *confirmare*, vilket betyder bekräfta. Konfirmationen är en bekräftelse av dopet och innebär att man säger ja till sitt dop, till Gud och till den tro man döptes till som barn.

Konfirmationen är ett av flera steg i den brytning det innebär att bli vuxen.

Dopet ökad betydelse

I den första kristna kyrkan döptes man som vuxen och inför dopet fick man undervisning i den kristna tron. Efterhand blev barndopet den viktigaste dopformen och av naturliga skäl fick man ju då vänta med dopundervisningen. På detta sätt växte konfirmationen fram och

Sara Lyck och Daniel Svensson hjälps åt inför konfirmationsgudstjänsten.

Redovisningen sker i grupp.

handpåläggningen och bönen, som tidigare utgjort moment i dopet, blev kärnan i ett nytt sakrament – konfirmationen.

I och med reformationen på 1500-talet försvann konfirmationen som sakrament och allt större vikt lades vid undervisningen av dem som skulle gå till sin första nattvard. Som lärobok använde man Luthers lilla katekes.

Under 1800-talets väckelsevåg och framåt fick konfirmationen ett starkare drag av personlig bekännelse och som en följd tillkom en viktig fråga till konfirmanderna: tror du?

Idag har dopets betydelse ökat och markerats. man behöver inte längre vara konfirmerad för att få ta nattvarden, vara fadder eller förrättanöddop.

Bygger på samtal och diskussion

Konfirmandarbetet inom Svenska kyrkan bygger på samtal och diskussion. Det ska alltid finnas en präst eller ansvarig ledare. De grundläggande kraven anges i Riktlinjer för Svenska kyrkans konfirmandarbete och innebär bl a att alla församlingar i Svenska kyrkan ska erbjuda kostnadsfri konfirmation för dem som tillhör församlingen, undervisningen ska pågå under minst sex månader (gäller ej läger), den sammanlagda undervisningen ska vara minst 60 timmar och utöver undervisningen ska man regelbundet delta i gudstjänst.

Konfirmandtiden avslutas med den konfirmationsgudstjänst., då man samlas i kyrkan tillsammans med släkt och vänner.

ME

Konfirmationen

– en rättighet för alla

–Det som var viktigast för oss att få fram var att Gud älskar alla, och att alla är värdefulla. Just det här kan vara litet svårt för de här barnen och kanske ännu mer för deras föräldrar. En del har ju fått slåss för varenda sak, säger Annika Bertilsson, diakonissa i Falköping.

Trots att vi lever i en tid då man tror att de flesta människor fått information och kunskap om människor med funktionshinder, möts många föräldrar till handikappade barn av fördomar, tyvärr även från kyrkans värld.

I riktlinjer för Svenska kyrkans konfirmandarbete står tydligt angivet att alla ungdomar ska ges möjlighet att delta i konfirmandarbete. Detta gäller även ungdomar med någon form av funktionshinder, vare sig det handlar om förmågan att se, höra, tala, förstå, röra sig fungera i grupp, äta eller andas.

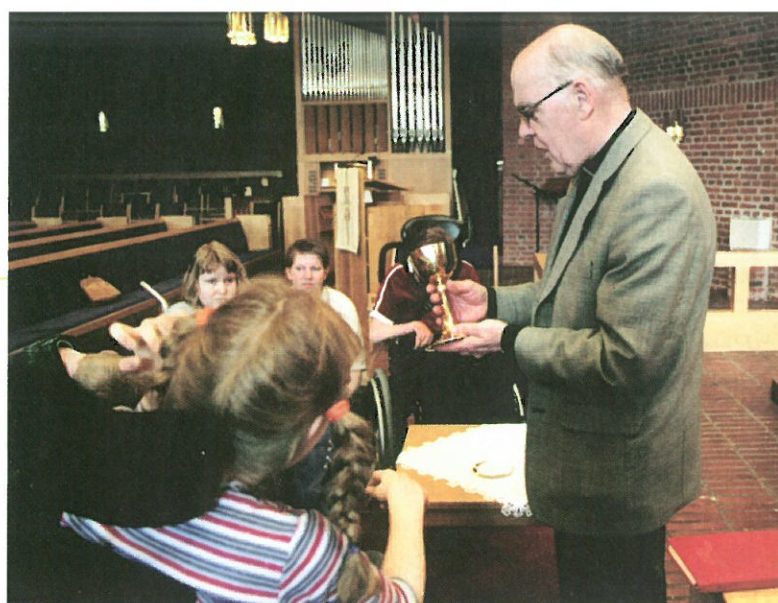
Borde vara självklarhet

Det borde vara en självklarhet att alla ungdomar ska kunna konfirmeras och att det faktiskt går att genomföra det kan Annika Bertilsson och Martin Sandström intyga. De har tillsammans lett konfirmandundervisningen för en grupp elever från särskolan i Falköping. Idén kom från Vera Johansson, mentor på särskolan, som kontaktade Annika för över ett år sedan. Av olika anledningar blev projektet fördröjt, men förra hösten lyckades man få ihop en någorlunda homogen grupp bestående av fyra elever, Eva, Sofia, Henrik och Kristian. Efter en träff där Martin och Annika tillsammans med Vera och en av föräldrarna diskuterade hur man skulle kunna göra överhuvud taget och på vilken nivå man kunde lägga undervisningen, kom man igång. Fyra lektioner blev det förutom en träning inför konfirmationen och en föräldraträff.

Ungdomarna i gruppen är gravt handikappade och ingen av dem har något talat språk.

–Någon av dem kunde säga ja eller nej eller

Martin Sandström låter konfirmanderna känna på nattvardskärlen.

några enstaka ord. Så det var verkligen en utmaning att utforma någon undervisning som de kunde ta till sig.

Viktigt vara konkret

Martin Sandström, som hade en viss erfarenhet av att arbeta med handikappade ungdomar, beställde hem ett material för ändamålet. Det är ett ekumeniskt material som bygger på bilder. Bilderna är stora och tydliga, i klara färger och under varje bild står en mening på tre eller fyra ord, t ex *Gud är kärlek*.

–Martin och jag bestämde tillsammans vad vi skulle gå igenom och så valde vi ut två eller tre bilder som kunde fungera ihop. Dessutom använde vi oss mycket av flanellograf, en med riktigt stor skärm och stora bilder, som Åsa hjälpt oss att ta fram. Man måste vara oerhört konkret. Vi körde runt dem i rullstolarna och de fick känna på altarring och processionskors och nattvardskärl. Varje gång inledde vi med att tända ljus.

Man måste ju vara döpt för att konfirmeras, och det visade sig att en i gruppen inte var döpt. Det var dock inte något problem, utan man ordnade separat dop en lördag.

Mycket information fick man av särskolans personal och de assistenter som följde med ungdomarna till lektionerna

–Det gjorde att man fick en enorm kontakt med de här ungdomarna, trots att vi inte kunde föra en dialog i vanlig mening, berättar Annika. Man lär sig att läsa av människor utan ord.

–Och man märkte ju en viss skillnad från första gången till själv konfirmationen, att de verkligen hade förstått vad det handlade om. Man får en helt annan syn på saker och ting. Tänk vad de kan i förhållande till sina förutsättningar.

ME

Annika hjälper eleverna att tända ljus i början av lektionen.

Annorlunda upplägg ger nöjda konfirmander i Torbjörntorp

Hjortsbergagården ligger tyst och till synes öde då jag kommer dit tidigt på torsdagmorgonen. Konfirmanderna har just vaknat och de allra första släntrar över gårdsplanen på väg till matsalen för att äta frukost.

–Vi låter dem sova litet längre på morgnarna, berättar Åsa Jockisch, som är församlingsassistent i Torbjörntorp och en av ledarna för konfirmandlägret. Det finns ju ingen anledning att jaga upp dem i ottan då de har sommarlov.

Hjortsberga är beläget strax utanför Alvesta i Småland. Annars brukar man hitta lägergårdar på närmare håll, men i år var allting full-

sommarlovsveckan, åker vi på ett femdagarsläger. Sedan är konfirmationen på söndagen samma vecka.

Hon fortsätter:

–Den här formen fanns ju redan innan jag kom in i bilden, men det märks ju att det är populärt eftersom det är så många som väljer att åka ut till Torbjörntorp. Jag gissar att det är för att vi har ett annat upplägg och att många ungdomar tycker att det är väldigt jobbigt att gå och läsa direkt efter skolan. Och det här med att få åka bort en vecka och vara på läger är nog också viktigt. Och det sprider sig ju att man har en präst som fungerar så bra ihop med ungdomar.

Prästen hon syftar på är Björn Lundin, komminister i Torbjörntorp sedan knappt ett år tillbaka. Björn är ju också ansvarig för barn- och ungdomsverksamheten i samfälligheten och både han och Åsa ser konfirmandarbetet som oerhört viktigt. Åsa har nyligen avslutat en projektanställning vars syfte varit att informera om Svenska kyrkans konfirmationsläsning på skolorna runt om i pastoratet.

Övning inför konfirmationen

Allt fler lägerdeltagare dyker nu upp i matsalen för att äta frukost, mer eller mindre pigga. I köket basar Marianne Hesselmark, som till vardags är vaktmästare bl a i Torbjörntorp.

–Det här är inte lätt, säger hon, att veta hur

Längst t.v: Frukosten ger behövlig energi.

Nedan: Marianne Hesselmark förbereder dagens lunch.

bokat. Lokalerna är ganska nerslitna, men lägergården ligger precis invid en sjö och passar perfekt till sitt ändamål.

Undervisning på lördagar

Just i Torbjörntorp har man ett litet annorlunda upplägg för sin konfirmandundervisning. Istället för att som andra församlingar förlägga läsningen till vardagseftermiddagar efter skoltid träffas man en lördagförmiddag i månaden under hela skolarbetet med början i september.

–På hösten åker vi på ett kortare lära-kännaläger, berättar Åsa, och sedan, första

T.v : Kantor Håkan Henriksson leder psalmsången.

T.h: Hela gruppen samlad på gårdsplanen i Hjortsberga.

mycket mat det går åt när man inte är van vid att sköta ett så stort hushåll.

Efter frukost är det samling i lektionssalen, där Åsa har morgonsamling innan repetitionerna inför söndagens konfirmationsgudstjänst tar vid. Håkan Henriksson slår sig ner vid pianot för att tillsammans med konfirmanderna öva in psalmer och sånger. Det blir en del diskussioner, övningen går inte så bra och Håkan suckar över att det gick mycket bättre kvällen innan.

Man bestämmer också i vilken ordning man ska gå in i kyrkan och drar lott om vilka två som ska få äran att bära korset in och ut från kyrkan. Det tar en stund att få ordning på taget.

Under hela konfirmandåret har man obligatoriska gudstjänster. Vissa söndagar ska konfirmanderna medverka i Torbjörntorps kyrka och man kan inte välja vilken söndag eller vilken kyrka man vill närvara. Alla ska vara med och då kan man antingen förbereda eller efteråt diskutera det man gjort tillsammans.

Under lägerveckan varvas vanliga lektioner med andra aktiviteter och en del praktiska sysslor. Deltagarna får hjälpa till både i köket och med städningen. Men en del fri tid blir det också.

Intresserade och nyfikna

Konfirmandarbetet i Falköpings pastorat styrs av den konfirmandpastoral som utarbetades av en arbetsgrupp 2000. Nu är det dags att skriva om den så att den är mer inriktad på hur man ska få ungdomarna att trivas och få en positiv bild av Svenska kyrkan och mindre på att mata in kunskaper hos dem.

–Just den åldern är ju väldigt tacksam att jobba med, säger Åsa. Det är ju en brytnings-tid då man går från barn till vuxen och det är väldigt lätt att fånga dem för de är intresserade och nyfikna på livets mening och på hur jorden skapades och det blir mycket diskussioner kring sådant.

–Vi såg på utvärderingarna vi fick efter lä-gret att det var många som var positivt över-ras-kade över att vi hade pratat om så mycket mer än bara kristen tro, Gud och Jesus. Vi pratade om relationer, om hur man ska vara och vad som är viktigt.

ME

Nedan t.v: Björn Lundin är som vanligt sista frukostgäst. T.v: Åsa leder morgonbön. Nedan: Övning inför konfirmationen.

Tid och plats för skoj finns också.

S:t Olofs kyrkokör 100 år

I början av förra seklet startade den körverksamhet som idag bär namnet S:t Olofs kyrkokör. Enligt någon uppgift var det 1902, enligt en annan 1904.

Något datum finns inte någonstans angivet, men tidigare jubileer har haft 1904 som utgångspunkt. Hela året 2004 har därför antagits som jubel- och firår.

Tidigt i våras var en kör från Falköpings vänort i Norge, Lier, här och firade sin 80-åriga tillvaro tillsammans med vår 100-åriga. Det firandet fortsätter vi genom att besöka den norska kören i början av september.

Spännande höst

Kören för ett kreativt liv i en spännande tid med förberedelser – i första hand körrepetitioner. Tacksägelsedagen, den 10 oktober, ger vi en jubileumskonsert, där verk ur körens repertoar

genom tiderna framföres – gammal, nyare, till och med nyskriven musik. Sista söndagen i oktober har vi nått höjdpunkten för firandet. Då samlas vi till jubileumshögmässa i S:t Olofs kyrka. Vi kommer att ha stiftets nye biskop Erik Aurelius med oss och förhoppningsvis företrädare för körförbundet och pastoratets församlingar.

Vad har då hänt under de gångna 100 åren? Väsentligt mer än vad som syns i en begränsad historik.

Grundades av eldsjäl

Falköpings kyrkokör grundades av byggmästaren och kyrkvärden Albin Karlsson, eldsjäl, körledaren som allt beställer fram till 1930. Församlingens nye kyrkomusiker, musikdirektör Hugo Melin, tar då över ledarskapet, men Albin Karlsson står kvar som ordförande till 1939.

Bilden på föregående sida föreställer S:t Olofs kyrkokör som den såg ut 1930:

Övre raden fr v: frk Netzler, Erik Österholm, Sven Larsson, Sven Jonsson, Arvid Andersson och Ivar Hagman

Mellersta raden: frk Netzler (2), Greta Sundblad, Ingerborg Käck, Ossian Lundell, Karin Nilsson, Dagny Hedström, Alfred Hallenius och Hugo Melin

Nedre raden: Astrid Persson, Ella Wallqvist, Anna Lejon, Albin Karlsson, Berta Strömbeck och Margit af Ekenstam

Körledare under åren har varit: Albin Karlsson, Hugo Melin, Rudolf Norrman, Jens Bartler, Gun Palmquist och Tore Svensson. Körordförande har varit: Albin Karlsson, Ernst Ekblad, Valter Thorsell, Sven Larsson, Åke Hassel, Ingeborg Andersson och Birgitta Borg. Från 1987 ingår S:t Olofs kyrkokör i S:t Olofs körförening.

Bakom verksamheten finns en administration, om än blygsam. De första åren, fram till 1930, sköttes den av Albin Karlsson. Han var allt – han bjöd till och med på repetitionslokal i sitt hem. Någon form av ekonomiskt stöd eller erkänsla har inte utgått. Från 1932 finns emellertid en kassabok. Enligt den får kören från kyrkokassan ett årligt anslag på 165 kr. Vid kassabokens avslutning 1959 har anslaget stigit till 700 kr. För dessa pengar skulle bl a kören förses med noter och solister arvoderas. Sångarskarans storlek är till en början endast sporadiskt antecknad. Största antalet sångare tycks vara 40, medan en bottennotering visar på 15 och dystra betraktelser i årsberättelser talar om glesnande skaror och krafttag för rekrytering; men så smyger sig en glad ton in och förkunnar att vi blir allt fler att sjunga i vår kör.

Testamente från 1973

I samband med Jens Bartlers pensionering 1973 hölls ett extra körmöte, där beslut om körens fortsatta verksamhet överlämnades till en interimstyrelse inför "den kyrkokör som eventuellt bildas efter 1 juli 1973 och som har till uppgift att medverka i S:t Olofs kyrka". Är inte detta en form av testamente? Gun Palmquist skriver i sin historik 1979: Det var då vi började kalla oss S:t Olofs kyrkokör. Den "nya" kören kom att arbeta med samma målsättning som den tidigare – allt enligt testamentet.

I årsberättelser har jag hittat en sekreterares omdöme om körarbetet: "energiskt och intensivt bedrivna körrepetitioner, mynnande i träget sjungande vid gudstjänster och högtider i kyrkan". Kören har med andra ord klarat målsättningen.

Men tid har också funnits för kamratlig samvaro – utflykter, sångarresor, korta och långa, med fina program, där vi sjungit men också kunnat lyssna.

Till sist kaffepausen på torsdagsrepetitionerna, den får vi inte glömma! Detta tillsammans bidrar till att hålla samman sångarskaran.

Gösta Wahlström

Invigning av nytt bårhus

I slutet av juni kunde det nya bårhuset i Falköping invigas. Efter tio år av planering sattes i februari

T.v:

De målade, blyinfattade fönstren har tagits tillvara från det gamla bårhuset.

spaden i marken på S:t Olofs kyrkogård. Bårhuset är byggt i direkt anslutning till Uppståndelsens kapell och är ett samarbete mellan Falköpings kommun och Falköpings kyrkliga samfällighet. Kommunen har stått för två tredjedelar av investeringskostnaden på 3,5 miljoner. Byggnaden är på 110 m² och här finns nu utrymmen där man på ett värdigt sätt kan ta hand om de avlidna.

Efter sedvanliga invigningstal förklarades byggnaden invigd genom att entrén öppnades. Efter detta bjöds på kaffe, tårta och underhållning av två av pastoratets kantorer, Gry Graaf och Birgitta Lindh. Deltagarna var också välkomna att gå runt i lokalerna. Framför allt var det många som stannade till i avskedsrummet dit fyra målade och blyinfattade fönster flyttats från det gamla bårhuset. Tillsammans med mjuk belysning ger de rummet en rofylld stämning.

Minnesbilden

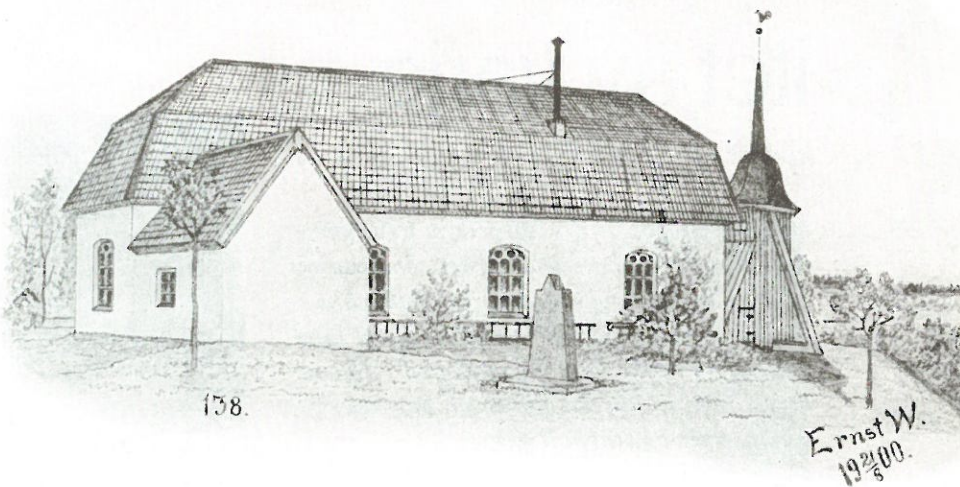
Vartofta-Åsaka kyrka

De äldsta delarna av kyrkan är från 1100- och 1200-talet. Fram till 1795 hade kyrkan kryssvalv, men vid en renovering byggdes de bort för att ge plats åt ett tunnvalv av trä då det gamla taket var nära att rasa in. Det nya taket målades ljusblått som en himmel med moln och änglar.

Kyrkan är byggd i gråsten som vittrappats och är en skalkkyrka, rektangulär och ganska smal i förhållande till längden. Sakristian på nordsidan balanseras av ett vapenhus på den södra.

Fram till slutet av 1600-talet hade kyrkan ett torn och då detta raserades byggdes en klockstapel. Den nuvarande klockstapeln är från 1810.

Vid en senare renovering upptäcktes intressanta kalkmålningar på innerväggarna i vapenhuset. Även på kyrkans norra ursprungliga vägg tog man vid renoveringen fram en märklig kalkmålning som antagligen ingick i en serie mål-

Vartofta Åsaka

ningar som gick förlorade vid renoveringen 1795.

Från medeltiden finns även kvar två järnbeslagna dörrar, en tioll sakristian och en till vapenhuset. I kyrkan finns också en dopfunt, vilken anses vara ett arbete av en stenmästare från 1200-talet.

I sakristian finns ett ståndur gjort av Johan Beckman 1768.

Renovering av Åsaka kyrka

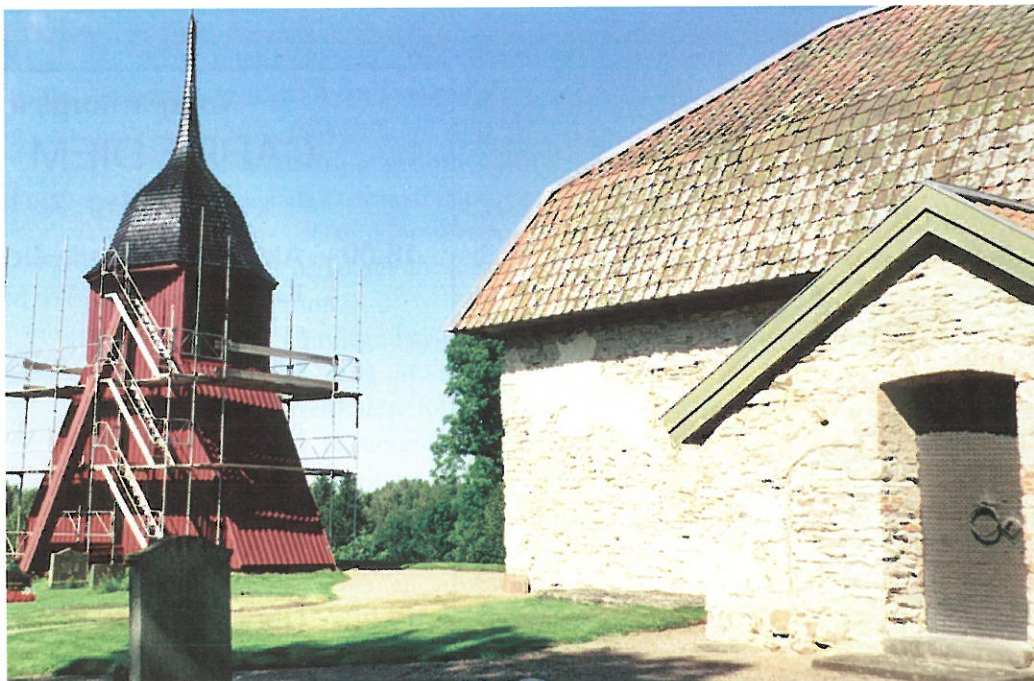
Den senaste renoveringen av Vartofta-Åsaka kyrka genomfördes 1972-73 och omfattade ommålning av kyrkorummet och inredning av kapprum och toalett.

Nu är det dags igen och en mer omfattande renovering är påbörjad med byte av röt-skadade brädor på och rödfärgning av klockstapeln samt tjärning av taket. Dessutom har den gamla putsen på kyrkans ytterväggar tagits bort.

Under hösten kommer man att koncentrera sig på de invändiga arbetena. Dessa innebär installation av ny elvärme, vilken kompletteras med ett modernt styrsystem för god energihushållning. Dessutom kommer man att göra mindre lagningar av putsen.

Under våren/försommaren 2005 kommer kyrkans fasad att putsas och avfärgas.

Renoveringen kommer totalt att kosta ca 1,3 milj kronor och finansieras delvis med kyrkobyggnadsbidrag.

Eftertankar

Att gå vidare

"Det är dags att gå vidare..." Hur ofta hör man inte den frasen? Det är ett av de talesätt som det gått mode i att säga. Men vad innebär det egentligen?

Man kan gå vidare på många sätt och hela livet är fullt av uppbrott. Det är en naturlig del av den mänskliga tillvaron. Ingen människa går genom ett helt liv utan att förändras. En del uppbrott gör man med lätt hjärta, därför att det känns rätt och riktigt. Andra är smärtsamma och ofrivilliga och innebär kanske att man offerar något eller någon man älskar. Att gå vidare kan innebära ett steg uppåt i karriären eller att man förändrar något i sitt privatliv.

Visst känner man saknad då man bryter upp, men jag börjar bli van efter att ha flyttat tio gånger sedan jag lämnade föräldrahemmet som tjugoåring. Hemma är den plats där man har sitt hjärta, inte nödvändigtvis den plats där man är bosatt. Hemma kanske inte ens är någonstans utan hos någon eller några.

Men att gå vidare behöver inte betyda uppbrott. Det kan betyda att man själv utvecklas, att man tar ett steg vidare i sin personliga utveckling, att man kommer till nya insikter.

Det är nu dags för mig att gå vidare, på många sätt. Inte bara genom att byta jobb, utan genom att börja ett helt nytt liv. Spännande, men också skrämmande. Det finns en trygghet i det invanda, man vet vad som väntar och vad

som förväntas av en själv. Men vet man egentligen det? Man kan ju aldrig skydda sig mot det som sker utan att man kan kontrollera det. Man kan bara be och hoppas att det trots allt finns en mening i livets nyckfullhet och att man själv gör det som är rätt, både mot sig själv och mot andra.

ME

Prösten

Man kanske skulle göra slag i saken och skaffa ett sällskapsdjur som kan muntra upp Lite...

av Anders Parsmo

© Argument Förlag 2004

[illegible]

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Falköpings kyrkliga samfällighet, Box 734, 521 22 Falköping. Märk kuvertet "Korsord!" Vinsten delas ut till de tre först öppnade rätta svaren och vi vill ha ditt svar senast 31 oktober 2004.

Vinnare korsord nr 2/2004, se sid 13